

מ"ת 64908/07 - מדינת ישראל נגד א' ח'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 21-07-64908 מדינת ישראל נ' ח'(עוצר)

לפני כבוד השופט ענת יהב

ה המבקש:

מדינת ישראל
באמצעות מפלג תביעות פלילי - ת"א

נגד

המשיב:

א' ח' (עוצר)
עו"י ב"כ עו"ד מhammad נעמנה

החלטה

כתב אישום הוגש כנגד המשיב, אשר אווח ארבעה אישומים ומיחס לו עבירות של שהיה בישראל שלא כדין ואוומים (אישום ראשון), תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו ואוומים (אישום שני), אוומים (אישום שלישי) וסחיטה באוומים (אישום רביעי).

האישום הראשון, מתאר כי ביום 9.7.21, ולאחר וויכוח בין המשיב לבין הזוגתו (להלן: "המתלוננת"), נטל המשיב סכין ותופף באמצעותה על רגלו בעודו מאים על המתלוננת, לעניין שתי בנותיה הקטיניות תוך שאמר: "**תצאי מכאן לפני שאני אהרוג אותך... אני ערוף לך את הראש מול הבנות שלך**", זאת כמשמעותה תנועת שיסוף גרון ובעוודו קורא לבנות, בד בבד עם קר, ללכת לדיירת אביהם ו אמר: "**אני לא רוצה לשחות אותך מול הבנות שלך**". באותן הנسبות אף מנע מן המתלוננת להתקשר למשטרת תוק שאיים כלפיה, כי: "**אם תתקשרו למשטרה אני אהרוג אותך**". בנסיבות אלו אף מיחוסת לו עבירה השב"ח.

האישום השני, ביום 10.7.21 ולאחר וויכוח בין המשיב לממתלוננת, שבמהלכו השילכה המתלוננת את מכשיר הטלפון

שליה, אימם עליה המשיב במילויים ש: "אני אשלם 1000 שקל וירידו אותו..." בתגובה לכך, ואל מול עיני בנותיה הקטיניות של המתלוונת, נשר המשיב את המתלוונת בכתפה, דחפה והפילה לעבר הספה בסalon, בהמשך, דרך על רגליה, כרך ידו סביב צווארה והחל לחנוק אותה.

הקטיניות שנכחו במקום ניסו להדוף את המשיב מעלה אימם המתלוונת, אך זה לא פסק ממעשי, בעט בבטנה, ברגליה ובמפשעתה. לאחר מכן פנה אל המטבח והוציא סכין מתוך המגירה וכאשר ראו הקטיניות את התנהוגותו ומחשש לשולמו של האם, חשו להדפו ובתווך כך לפת המשיב את ידה של הקטינה מ.א ולחץ עליה בחזקה.

בuckבות כך, נגרמו למתלוונת חבילות של ממש כמתואר בכתב האישום.

האישום השלישי, מתאר, כי ביום 16.7.21 ביקש הנואם להיכנס אל הדירה שלהם וביקש לשותות קפה עם המתלוונת, אך זו סירבה לכך ולא פתחה את דלת הדירה. אז, החל לחבוט בדלת בחזקה ואימם על המתלוונת באומרו: "אני אראה לך מהזה אני ארצת אותך".

האישום הרביעי מתאר, כי במספר מועדים שונים אימם המשיב על המתלוונת כי אם לא תחזיר את כספי ה"מושר" (קרי, "הכתובת" בעודה הערבית) בעת גירושיהם, אז יפרנס ויפיז הנואם תമונות עירום של המתלוונת אותן צילם.

בד בבד עם כתב האישום הוגש בקשה למעצרו עד לתום הליכים של המשיב, זאת נוכח עלילות מעצר של מסוכנות סטטוטורית נגד המתלוונת וחשש מהימლות הדין של המשיב.

ביום 9.8.21 טען ב"כ המשיב בפניו לכרסום ממשי בריאות תוך שציין, כי נוכח חסר ראוי של ממש, על בית המשפט להורות על שחרורו של המשיב.

ההגנה תחילה מפנה לעבודה, כי המשיב הוא זה שהתקשר למשתרעה והتلון כי המתלוונת מכאה אותו ומאיימת עליו ועוד הוסיף שאון בידה אישור שהיא כדין. لكن, בהיותה שווה לא חוק, לטענתו, סילפה דבריה בעימות שנערך בניהם ואף הגדילה לעשות כאשר הגישה תלונת שווה מכוח כך שלטעמה, בהיותה קורבן אלימות, לא תצווה יצאת את שטחי ישראל לשטחי הרשות.

עוד מוסיף, שהמתלוונת היא האליםה מבין השניים, כאשר האירוע החל דווקא מתוך חשדותיה במשיב שבוגד בה עם אחרת, משגילה זהה, סטרה לו על פניו, השחיתה את רכושו והטיחה בו טענותיה. מכאן טוענת ההגנה, שהתחפכו היוצרות והמשיב הוא הקרבן, הוא גבר מוכחה שהזעיק את המשתרעה, שטח תלונתו ועדין מצוי מאחורי סורג ובריח, בעוד המתלוונת, שהיא האליםה חופשה להתהלך מבלי כל סנקציה שהיא.

לענין החבלות על גופה של המתלוונת, מצין כי אין הלים בין החבלות לבין התקיפה, שכן אין כל סימני נשיכה

על כתפה ולא סימני חניקה על צווארها.

עוד תמה, מודיע המתלוונת לא התלונה לאחר התקיפה המתוארת, אלא המתינה שהמשיב יזמין את המשטרה, כאשר שולל את הנימוק שמסרה בחקירותה, שאינה דוברת את השפה העברית, שכן במשטרה דוברים את שפת אימה וสภาพות נוספות. כן מפנה לעימות בין השניים וטוען כי קיימות סתיות בדבריה בעוד המשיב יציב בגרסתו.

בנושא לעדויות הקטינות, מצין כי לטעמו, מהימנותם מוטלת בספק מכוח השוני בגרסאות, סותרות ואף שקריות ועוד מוסף, כי אין בטוחות לגבי מהות החyczק המשיב מאחורי גבו (פעם נראה להן כ"סיכון" ופעם כפיטיש), זאת כשמDIGISH שנראה שבஹיון בנותיה של המתלוונת, הן בעלות 'מוטיבציה יתר' להעיד נגד המשיב.

לגביו האישום הרביעי, טוען שעבירה הסחיטה אינה מתקימת בין בני הזוג וכי אין בצלום בעל את אשתו ערומה, משום טענה לסתיטה כלשהי וכל כוונתו של המשיב הייתה להראות שהוא בוגדתו בו, כדי שלא קיבל את סכום הכתובה המורה, בסך של 70,000 ש"ח, ומוסף כי מלבד התמונות שהמתלוונת העבירה מהטלפון שלה, לטענה, מהטלפון של המשיב, לא קיימות עוד כאלה. מסביר שבחברה הערבית, גבר המפרסם תמונות עירום שלהם, כפי שהتلונה, פוגע בעצמו בלבד, אך שאין סיבה להאמין לה.

בנושא לעבירות שהיא של המשיב בישראל שלא כדין, מפנה למסקן, שלדעתו הינו אישור בתוקף, אלא שעל המשיב רק לשלם על חידושו שכן, הוא שווה בישראל מכוח איחוד משפחות.

דין והכרעה:

כבר אומר תחילה, שלאחר שעניינתי בתיק החקירה ובראיות המצויות בו הרי, **קיימות ראיות לכוארת למכביר לשלב זהה של הדיון.**

תחילה של האירוע, הוא אכן בהתקשרותו של המשיב בשיחת 100 לתחנת המשטרה (מסומן **לד'**), זאת כמשמעותו רצתה "**להזמין לו משטרת**", שיש אלימות, שכן היא ובנותיה היכו אותו, שטאש את בת זוגו בוגדתו בו והוא מוקלטת, אחר כך ובאותה השיחה ציין שהוא מכה אותו ולא מוכנה לפתחו לו את הדלת, כמו כן הוסיף, שנמצאת בבית שלו עם בנותיה והוא נעדרת אישור שהוא כדין.

בעקבות כך הגיעו לכתובות מגורייהם של בני הזוג, השוטר זועבי נג'יב (להלן: "זועבי") והשוטרת Mai Filosof (להלן: "mai"), דוחות מסומנים א' ו- ג' בהתאם, עליה שבדרכם למקום האירוע, שוחח זועבי עם המשיב, אשר הוסיף לאזניו, שבת הזוג והחבר שלה מאיימים עליו שירצחו אותו, דבר שלא חזר בהודעותיו או בכל מסמן אחר בתיק החקירה, ובהמשך אף הגדיל לעשות, כמספר שהחבר של המתלוונת נמצא בדירה (גם לכך לא נמצאה כל ראייה או עדות, אף לא של המשיב בחקירותיו הנוספות).

בבגיע השוטרים למקום, השוטרת מאי סרקה את השטח, בעוד השוטר זועבי בקש מהמתלוננת לפתח את דלת הדירה, זאת על מנת להבחן האם דמות כלשהי עוזבת את המקום מפתחים אחרים בדירה. משזו פתחה את הדלת, נמצאו במקום, בדירה, היא עם שתי בנותיה, בנות 14 ו- 10 (כשאון ذכר לאוות חבר שאיים עליו).

כבר בשטח ובשיחה עם השוטר זועבי, מסרה המתלוננת שפוחדת מבعلاה, שאים עליה ותקף אותה וכן תיארה שהתקיפה הייתה על דרך השימוש סכין על הגב שלה. בנוסף סיפרה שלפני יומיים תקף אותה ונוגtro על גופה סימנים, שאלה הוציאו לשוטרת Mai באותו הרגע ותועדו (סימנים כחולים ברגליים וביד מסמן לו'). באותו מעמד אף הסבירה שלמשיב יש תמונות אינטימיות שלה והוא מיים עליה שرك אם "תוותר לו על המורה" (כתנאי לגירושם), רק אז ימחק אותן.

השוטר מתאר בדוח הפעולה, שהמתלוננת נראהתה "**מבולבלת והסתכלה לצדדים**" כל הזמן.

השוטרים שנייהם תיעדו את התנהגו ואמירותו של המשיב בסמוך לכך, זאת כאשר אמר לזועבי, שאין רוצה ששוטר מצוי ערבי יטפל במקרה, כי בעבר המתלוננת כבר בגידה בו עם שוטר זהה ואילו מי מציינת, שכשניותה לשוחח עם המשיב, זה אמר לה שאשתו זונה וצריך לזרוק אותה כמו גרב על הרצפה.

הנה, ניתן לראות, כי כבר בשטח, לאוזני השוטרים, מסרה המתלוננת את כל התלונות ששמען ונמצא בכתב האישום, אם כי בהמשך ובתחנת המשטרה מסרה עדות מסודרת והבהירה את מהלך העניינים והשתלשלותם, זאת ביום 17.7.21 בשעה 00:56 (מסומנת 2), כשהיא מספרת עובדות שגם אין מחמיאות לה, או שיש בהן כדי להזהירה כחשודה (כפי שנעשה בהמשך). כך, מוסרת שהיא נעדרת אישור העסקה כדין, שכן בעלה, המשיב, מתנה זאת בתשלום כספי (ש' 1-5), ואף לוחץ עליה שיתלוון במשטרה כנגדה על כך (ש' 6).

עוד מסבירה, שבעקבות שגילתה שהוא בוגד בה, החלה לריב עמו, שבראה את הטלפון הנידים שלו ואף סטרה על פניו פעמיים, אלא שהוא בתמורה נטל סכין והחל לשחק עמה על רגלו, כשהוא קורא לבנותיה לעזוב את המקום, שלא יראו איך הוא שוחט את א' (אישום 1).

מבהירה, שהתקיפה המשמעותית נעשתה "בשבוע שעבר" (אישום 2), ומaz הוא לא בבית "**הוא תקף אותו, חנק בצוואר באמצעות הידיים שלו, הבנות שלו** בנות 14 ו- 11 הפרידו ביננו, הרגשתי שאני הולכת להתעלף מהחניתה שלו", וכשאמרה לו שתקרה למשטרה, "**הוא שלף סכין ואים אותו עלי** והוא בעט בי תוך כדי... השכנים ראו אותו... בגל שהתחלתי לצעוק יותר חזק משטרת, הוא החביא את הסcin מאחוריו הגב שלו... הוא אמר לי "חci חci אני עוד אהרוג אותך", הוא כל היום מיים שהוא רוצה לרצוח אותו. יום הוא שם סכינים מתחת לכricht" (פסקה 7).

מתארת שהיא מאומת על בסיס יומיומי, כשהוא מחזיק סכינים בידו ובנותיה, שעדות לכך, אוסףות אותן ומגנות עליה בגוף ממש, כשהן מרוחיקות אותו ממנה.

תיאור מפורט ומשמעותי עולה אף בעימות מיום 21.7.21 בשעה 12:58, אותו ביצעה המטלוננט מול המשיב, הטיחה בו את הדברים ואילו הוא בתמורה דבר בערבית, קילל והטיח בה האשמות (**מסמך מד**).

עדויות מפורטות המציניות מועדים, סיטואציות, אמירות ותיאורים מדויקים, קיימות בהודעות שמסרו הקטינות לחוקרת ילדים ונעור (מסמך ס"ה), שם תיאורים דומים של השתיים בין לבין ובין המטלוננט, אשר עולים בקנה אחד עם האישומים (ובעיקר שהוא דגש על האירוע שאירע באישום השני), כך בחקירה ולגבי אישום ראשון תיארו בהרחבה את הנאמר, ידעו לתאר את הסיכון שנטל, את הקלות והאיומים שהטיח באמן, שם אמרה ט.א בעמ' 13 שורה 1 : "... **הו שתי כיסאות, הוא שם את الرجل שלו על הכסא, ואמר לה אני אפתח לך את הראש, ואערוך לך את הראש.**" ועוד, עמ' 14 שורה 28, כי: "**הוא לחת את הגزان ביד והתחילה להניף אותו ולדפוק ברגלאן.**"

באישום הראשון ובנגע לשתיתו של המשיב בישראל, האם כדין אם לאו, הגיע הסגנון מסמך המתימר להיות מרשות האוכלוסין, אך בחומר החקירה מצוים מספר מסמכים מאותו גורם מוסמך (המנהל ורשות האוכלוסין) אשר מצין באופן חד משמעי, שהאישור של המשיב פג בתאריך 4.21 (ראו מסמכים כ', כב' - כד')

נסוף לכך בעדותה של המטלוננט (מסמך 2 ש' 1), מספרת כי לשנייהם אין אישור שהיא בישראל בתוקף ואף על פי דברי המשיב עצמו בחקירהו, (מסמך 3, שורה 13), אומר: "**האישור נמצא בתעודת זהות אך אינו בתוקף**" ואף טוען שנמצא בישראל מכוח איחוד משפחות.

באישום השני ולאחר מספר שעות, כאשר הקטינות היו עדות להסלמה נוספת מצד המשיב ואף מנעו בגופן ממש את המשך התקיפה ובתגובה למצבה של המטלוננט, כשהיא נחלשת ומתווששת מהחניתה שחנק אותה המשיב ומפני המכחות שהפליא בה - (בעט בה בכל חלקי גופה ודרכ עלייה) ומשראו שהמשיב הלך לעבר המגירה במטבח (אשר נמצא בחדר אחד עם הסלון), על מנת להוציא סכין, תפסו אותו והוא החזיק בחזקה בידיה של הבית הקטנה, עד למקרה של ממשך 3 ימים (בעדותה בעמ' 10 ש' 18).

עודין בעדותן זו, לא הסתיירו את חלקה של המטלוננט קודם לאירוע, זאת כשבعدותה של ט.א מספרת, כי אכן המטלוננט זרקה על המשיב את מכשיר הטלפון שלה ולאחר מכן החל תופס אותה בגראן חונק ודורך עלייה, מספרת כי: "**היא לא יכולה להגן על עצמה, הפנים שלה היו אדומות, והיה לה קושי בൺימה**" דברים אלו עולים במידען מעודותה של הקטינה הנוסף מ.א.

תקציר העדויות מצו במסמכים 6 ו- 7, כאשר לעדותן זו ניתנת מהימנות על ידי חוקרת הילדים.

אם לא די בכך, הרי שבחומר החקירה מצוי תמלול הודעות מאפליקציה "ויאטסאפ" (טלפון של המטלוננט), שנשלחו מאת הקטינה ט.א שם מטיחה ומפורטת בפני המשיב את המעשים שעשה לאמן- המטלוננט, ומודיעה לו שהוא לא מוכנה שימוש להתנהג כך (מסמךנווט סא'), הודעה IMAGE מיום 10 ביולי, שם כתובת למשיב: "**איך זה אתה חונק את אמא שלי**", ואז "**סליחה, מי אתה שתהרג את אמא שלי** .. **אמא שלי התעלפה ונ��ע לה הנשמה ממך,**

אבל אין בעיה אני לא אשtopic לך... כל מישחו מרים יד על אמא לא מתאים לדבר איתו.. הגראן שלך אטמול והיום הרכבת לה.. זה הכל למשטרה, אנחנו נגש תלונה נגדך.. על מה שעשית. הרכבת לה וזה שחנקת אותה הכל יש סימנים על הצעואר שלה ועל הגוף שלה...". אלו מחזקים חזוק ממשי הן את האירוע הראשון והן את השני, כאירועים נמשכים.

לגביו אישום השלישי, מעבר לעדויות המתלוונת ובנותיה, יש להפנות לעדותו של המשיב, (מסומן 3 ש' 41), שם מספר כי בזמן ששמע את המתלוונת משוחחת בטלפון, חשב שבוגדת בו אך לאחר מכן הבין שהיא מדברת עם שמלאי, עוד עולה מעדותן של הקטינות כי המשיב ניסה להיכנס בחזקה לביתן בעוד המתלוונת מסרבת לפתחו לו ועל כן החל להתעצבן ולאיים עליה.

לענין האישום הרביעי, יש להפנות לדוח פעללה של נגיב זועבי כאשר המתלוונת מספרת לו בשטח על חששותיה שהמשיב יפרנס את תМОנותיה במידה שלא תווור על המורה לו היא זכאית, וענין זה אף עולה מעדותה של המתלוונת, (מסומן 2, ש' 17) , וחיזוק לכך עולה מתמלול הודעות אפליקציית "וואוסטפ", מסומן סב, מיום 17.7.21 שהמשיב שולח למצלוננת: **"נשבע לך את לא תמצאי מישחו שישתוף אותה, כאשר תמוותי מהמשמעות עלייך כמו בושם יא שריפוי."**.

לכך נוסף ועולה מחקרותיה של הקטנה מ.א כSHIPRA בסיום חקירתה, עמ' 3 פסקה אמצעית: **"הציג לבן שלו לשכב עם אמא שלו. אמא שלו ישנה בלי בגדים, צילם אותה עירומה והוא שולח תמונות לגברים."**.

יש להפנות גם לתמונה שנמסרה למשטרה, על ידי המתלוונת, שם מצולמת כשהיא עירומה ישנה, ואמנם אין תМОנות נוספות, אך לטעמי על תהיות אלו יש לעמוד בתיק העיקרי (התלוונת מוסרת שמעת לעת היא מוחקת תМОנות כלו מהטלפון של המשיב).

אני מקבלת טענת ההגנה שגברינו יכול לטעוט את בת הזוג ואני מסכימה כי הוא יכול לצלמה בכל מצב ובניגוד לרצונה, רק משומש שנייה לה. היא אינה רוכשו והוא מחייב בכבודה כמו שייתכן יותר מכל איש אחרת שאינה בת הזוג.

מלבד אלו, קיימות ראיות נוספות המבוססות חישד אשר מתאים לכואוריות שמתיחסת בשלב הזה, למערכת היחסים האלים בין השניים, כאשר האלים נשקפת משני הצדדים גם יחד, על רקע חשש לבגידה, ועם זאת האלים שבה נקט המשיב כלפי המתלוונת עולה עשרה דקות על זאת של המתלוונת (שטרה על פניו ושבירה את רוכשו), כשהוא מתנהל באלים כלפיה על בסיס יומיומי (אוומיים והנפת סדין).

נופך של אמת עולה מכך שהמתלוונת מוסרת מספר שמות של עדים פוטנציאלים (שכנים, ספר שמוועסקת בעסק שלו וכן חברתה נור), אלא שהעדים מושכים ידיהם, מוסרים תשובות מתחמקות, לא עוניים לטלפון ומשמעמידים אותם בפני הטענות פנים מול פנים, מוסרים בלשון רפה שלא ראו דבר (על אף שהמשטרה בchner את המיקום של ביתם ונitin לראות את המתחש בבית המתלוונת והמשיב. ובכל זאת כמשמעות קשור שתיקה, ניתן לראות שאף חברותה של

המתלוננת מבקשת בפחד שלא למסור עדות, "ci מדבר באדם אלים" (מצר מיום 25.7.221, מסומן נו')

לא מצאתי בדברי ההגנה ממש לעניין היעדר ראיות ברף הנדרש, כשזו מבקשת למסור שמדובר במתלוננת שקרנית (היא ובנותיה), שכן, כפי שציינתי, המתלוננת מוסרת תלונתה באופן סדור, רצוף שלא משתמע לשני פנים, חוזרת על גרסתה במידוק בכל חקירה, גם על עובדות שיש בהן כדי להביא לחקירה באזהרה, בנוסף לעדויות הקטינות ולכל אלו נוספות ההודעות שללה אחת מהן, כ'משicha לפי תומה' עם המשיב, הסימנים שנראו על גופה של המתלוננת ותמונה הסכינים שנמצאו וצלמו בדירה.

ההגנה מקשה, לעניין העדר סימני נשיכה על כתפה של המתלוננת וסימני חניקה על צווארה, עדות לכך שהמתלוננת שקרנית ואולם לעניין הסימנים על צווארה, יש לכך אזכור בהודעות הכתובות של הקטינה עם המשיב, שם מטיצה את העובדה זו בפניו והוא אינו שולץ זאת או שולץ כל אחת מן העובדות האחרות המפורטות, ובעצם מסכים בשתייה לנאמר.

לא כר, לעניין נשיכתה של המתלוננת בכתפה על ידי המשיב, שכן בנסיבות זו מצאתי עדות אחת בלבד של הקטינה ולא ראיית שטיור זה חוזר על עצמו ועל כן לטעמי בנסיבות זו הריאות שלושות (لتקייה על דרך הנשיכה).

כאן יש להזכיר, כי די בעדות המתלוננת והסימנים שנמצאו על גופה כדי לקבוע שקיימות ראיות לכואיות בתיק זה ואולם, כפי שפורט לעיל, לאלו נוספות ראיות רבות שיש בהן כדי לבסס את הקיימים אף מעבר לכך, מכאן אני קובעת, כי ראיות לכואיות משמעותית ורבות לכל חלק כתוב האישום על ארבעת אישומיו, קיימות וברף גבוהה גם לשלב הזה.

מהאחר וקבעתי שעת שקבעתי, הרי שעילת מסוכנות סטטוטורית מתקיימת, אולם עיליה זו מטעצת נוכחות התמונהה העוגמה ההלכת ונגלית בעיננו, שבה המשיב מבזה ומשפיל את המתלוננת באופן תדי' חעני בנותיה ואף מאים עלי כבדך קבוע, כשהוא נערז בסכינים המצויים בדירה. גורם סיכון נוסף הוא העובדה שהמשיב מקנא ואובסיבי למתלוננת מקלט מאים באופן תדי', תוך שהוא עושה בגופה ככל העולה על רוחו.

בנוסף ועל רקע עברו הפלילי של המשיב, אשראמין לא הורשע בעבירות אלימות, אך לחובתו הרשות בעבירות מרמה, התחזות, מתן אמצעים לביצוע פשע, מסירת ידיעה כזאת ושהיה שלא כדין, יש כדי להקים עילת מעצר נוספת של הימלטות מה廷יצבות לדינום ומאמחת הדין.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדך
הצדדים.

